

Warszawa, dnia 31 stycznia 2018 r.

Szanowna Pani
Maria Koc
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

*Szanowna Pani Marszałek,
Szanowni Przewodniczący,*

Modlimy się dziś w intencji Ojczyzny i Jej Obrońców oraz wspominamy bohaterkich Powstańców, którzy stoczyli ten heroiczny bój z wojskami rosyjskiego zaborcy. W jego trakcie dwukrotnie przypuścili oni brawurowy kosynierski atak na bronione przez artylerię pozycje nieprzyjaciela.

Te śmiałe natarcia zaważadnęły wyobraźnię współczesnych. Nadały nowy impuls racławickiej legendzie i przyczyniły się do wzrostu sympatii dla sprawy polskiej w Europie. Tę bodaj największą batalię Powstania Styczniowego uwieczniali artyści, poeci, dziennikarze. Już w połowie marca, a więc w mniej niż półtora miesiąca, na łamach „L’Illustration. Journal Universel” ukazała się grafika przedstawiająca atak kosynierów na armaty rosyjskie, a francuski poeta August Barbier poświęcił temu starciu wiersz, w którym przyrównał obrońców Węgrowsa do Spartan walczących pod Termopilami. Do tego porównania – jak wiemy – odwołał się Cyprian Kamil Norwid i przywołała je Maria Konopnicka.

Autorka „Roty” pisała:

„Obcy piewca cześć oddając
Takiej męstwa sile,
Nazwał bitwę pod Węgrowem
Polskie Termopile.”

Norwid, Konopnicka – to świetne, ale też niezwykle zobowiązujące „towarzystwo”. I dlatego bardzo się cieszę, że Mieszkańcy Węgrowsa i Regionu, dawni i dzisiejsi, czynią zadość temu wyzwaniu pielęgnując ze swej strony pamięć o wypadkach 1863 roku. Godzi się, w tym miejscu podkreślić, że 101 lat temu u progu Polski Odrodzonej Państwa Przodkowie uhonorowali Bohaterów 1863 roku głazem pamiątkowym wzniesionym na powstańczej mogile. Państwo zaś pieczołowicie kontynuujecie tę piękną tradycję, kultywując pamięć o niezłomnych

Powstańcach Styczniowych i Ich heroicznej walce. Za ten trud, za te wspaniałe rekonstrukcje bitwy, za zaangażowanie w tę jakże ważną działalność, która ugruntowuje naszą tożsamość narodową, chciałbym Państwu z całego serca podziękować.

W tym roku, w którym świętujemy setną rocznicę odzyskania przez naszą Ojczyznę niepodległości, roku, w którym ze szczególnym namysłem wracamy do tych pięknych dni odradzania się Polski niepodległej, z wyjątkową mocą odczuwamy naszą wdzięczność dla Tych, co na przestrzeni wieków walczyli o wolność i pomyślność naszej Ojczyzny. Formy tej walki były różne: od zmagania orężem po wychowanie rodzinne oraz bardzo szeroko rozumianą pracę organiczną i pracę u podstaw. Jedni walczyli, kolejni krzewili pamięć o Nich, by następni mieli siłę duchową do nowego wolnościowego zrywu. Taka jest sinusoida naszych nowoczesnych i najnowszych dziejów.

Dziś mamy nadzieję, że będziemy żyć w pokoju, ale też dobrze wiemy, że ani wolność, ani niepodległość ani niezależność w wielości swych wymiarów nie jest dana raz na zawsze. A zatem – że stale musimy pielęgnować naszą świadomość narodową i jej fundament, jakim jest pamięć historyczna. Stawka tych zmagania jest niezwykle wysoka, bo jest nią pomyślność naszej Ojczyzny.

Jeszcze raz, wyrażając Państwu wdzięczność za Waszą pracę na niwie kultywowania pamięci o naszych Bohaterach, chciałbym jednocześnie podziękować Pani Marszałek Senatu Marii Koc oraz Panu Burmistrzowi Miasta Węgrowa Krzysztofowi Wyszogrodzkiemu za zaproszenie na rocznicowe uroczystości, z którego, niestety, z powodu wcześniej przyjętych zobowiązań nie mogłem skorzystać.

Łoosy wyraz szacunku
Janu Kacych